

Nr 29.

*Utlåtande i anledning av väckt motion om riksdagspension åt
förr riksdagsledamoten A. N. Sjöström.*

I en inom andra kammaren under nr 37 av herrar *von Friesen* och *Nilsson* i Göteborg väckt motion, vilken hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har hemställts »att riksdagen med dispens från gällande bestämmelser måtte tillerkänna förr riksdagsledamoten *Algot Natanael Sjöström* riksdagspension fr. o. m. den 1 januari 1951».

Som motivering för sin hemställan anföra motionärerna:

Herr *Algot Natanael Sjöström*, född 1879, numera boende Kungsladugårdsgatan 45 i Göteborg, tillhörde riksdagen åren 1918—1932 med ett års uppehåll 1929, sammanlagt femton kalenderår. Enligt bestämmelsen i stadgan om ersättning för riksdagsmannaskapets fullgörande är han härigenom icke berättigad att nu erhålla riksdagspension, då härtill fordras, att han skulle ha tillhört riksdagen i minst 16 år. Det förefaller dock, som om starka skäl talade för att med dispens från gällande bestämmelser bevilja *Sjöström* pension. Om man ser till antalet bevistade riksdagar, har *Sjöström* bevistat sexton riksdagar inklusive två urtima. Erinras bör att *Sjöström* tillhörde riksdagen under början av 1920-talet, då arvodet var orubbat trots starkt stegrade levnadskostnader och stora svårigheter uppstodo för åtskilliga riksdagsmän att få medel till sin nödtorftiga bärgning.

Det kan också erinras om att ett bifall till förslaget att nu tillerkänna *Sjöström* pension icke torde komma att få prejudicerande betydelse. Till för ett par år sedan funnos ytterligare två f. d. riksdagsledamöter i en liknande situation, båda ha nu avlidit. Därest riksdagen nu beviljar *Sjöström* pension, bör denna utgå från den 1 januari 1951. Genom att han sålunda icke erhållit pension omedelbart efter de nya stadgarnas ikraftträdande, torde ett rimligt avdrag ha skett med hänsyn till att han ej helt är kvalificerad enligt gällande pensionsgrunder.

Utskottet. Enligt bestämmelserna i stadgan om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande äger riksdagsman som tillhört riksdagen minst åtta år före fyllda 65 år rätt till pension; dock att den som avgått från riksdagsmannauppsdraget före den 1 januari 1945 ej må komma i åtnjutande av pension med mindre han varit ledamot av riksdagen minst sexton år.

Konstitutionsutskottet har i sitt utlåtande nr 24 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 132 med förslag till lag angående ändring i stadgan den 21 februari 1941 (nr 98) om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande, m. m., anfört, att ändringar i pensionsbestämmelserna i olika hän-

seenden borde övervägas. Det hade dock icke varit möjligt för utskottet att redan vid innevarande riksdagssession göra en allmän översyn av dessa bestämmelser. Redan nu hade utskottet dock ansett sig böra föreslå vissa jämkningar i nuvarande bestämmelser.

Utskottet har sålunda bl. a. föreslagit, att de nuvarande reglerna om att för pensionsrätt krävdes, för riksdagsman som tillhört riksdagen efter den 1 januari 1945 ledamotskap under åtta år och för riksdagsman, som dessförinnan avgått, ledamotskap under sexton år uppmjukades på så sätt att riksgäldsfullmäktige tillades befogenhet att dispensera från desamma. Sådan dispens skulle givetvis endast komma i fråga, då blott en mindre brist förelåge i den stadgade minimitiden — åtta respektive sexton år — för innehåft riksdagsmannaupdrag och särskilda ömmande omständigheter i övrigt vore för handen. Med denna uppmjukning av förutsättningarna för erhållande av pension vunnes alltså, att riksgäldsfullmäktige finge medgiva pension i de gränsfall, då pension nu endast kunde beredas avgången riksdagsman genom särskilt riksdagsbeslut. Utskottet har i detta sammanhang erinrat om den rätt att hos bankoutskottet anföra besvär över fullmäktiges beslut, varom stadgas i 19 § reglementet den 3 juli 1948 för riksgäldskontoret.

Riksdagen har bifallit vad konstitutionsutskottet i sitt utlåtande hemställt.

Med hänsyn till riksdagens sålunda fattade beslut saknar bankoutskottet anledning att taga ställning till det i förevarande motion framförda yrkandet. Det torde få ankomma på fullmäktige i riksgäldskontoret att på framställning pröva huruvida omständigheterna i förevarande fall äro sådana att skäl föreligga för medgivande av pension.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att förevarande motion II: 37 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 maj 1951.

På bankoutskottets vägnar:

F. SEVERIN.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Ewerlöf, Sundvik, Näsgård och De Geer;
från andra kammaren: herrar Severin, Fröderberg, Persson i Norrby, Schmidt, Sköldin, Gavelin, Johanson i Kalmar och Edström.